

Kerekerdei bábszínház

Ugye, emlékeztek még, hogy a Kerekerdő állatai annak idején kincstárat hoztak létre? Az erdei adóból befolyt krajcárokat Medvenc barlangjában tárolták, a kincstárnok pedig Bagoly lett. Nemcsak a vagyont kellett számontartania, éjszakánként ő őrködött a barlang előtt, mert Medvenc aludt, mint a bunda. Bagoly azonban éjszaka éber.

Eleinte háromszor is csentek a krajcárokból. Aztán nem akadt ilyen gond, és Bagoly elunta a felesleges őrködést. Felkereste hát az ezer-mester Borzást.

- Mondd csak, tudnál rólam egy élethű bábút készíteni?

- Tudnék, de mire kell az neked? - kérdezte a mester.

- Nagyon unom már az őrködést Medvenc barlangja előtt. Egy hozzám hasonló bábu éppúgy elrettentené a tolvajokat, mint becses személyem.

- Hm, igazad lehet. Röppenj csak oda az asztalra, készítek rólad néhány vázlatot - mondta Borzas, és rögtön munkához látott. Lemérte Bagoly magasságát, szélességét, vastagságát, és a méreteket ráírta a rajzokra.

- Ha megtennéd, barátom, hogy egy-egy szárnytollat, farktollat és néhány tollpíhét kitepsz magadból, egészen élethű bábút készíthetnék rólad.

Másnap estére elkészült a bábu. Borzas a sárgászöld üvegszemekbe kis izzókat rakott, így a sötétben úgy világítottak, mint Bagolyé.

- Nahát, Borzas, legmerészebb álmaimat is túlszárnyaltad. Mivel tartozom?

- Semmivel, barátom, nagyon élveztem a bábukészítést. De maradjon ez kettőnk titka!

Bagoly elvitte hasonmását Medvenc barlangja elé, és feldrótta az ágra, ahol őrködni szokott. Reggel hazavitte, a következő este ismét felrakta. Így ment ez heteken át, senki sem jött rá a turpisságra.

Egy éjjel arra tévedt Puskaravasz, a róka. A városból jött, vagy inkább szaladt a sikertelen tyúktolvajlás után. Már befúrta magát a tyúkdvarba, amikor a házórzó hangos ugatással az erdőig kergette. A róka nagy lihegve köszönt.

- Szervusz, Bagoly komám, mi újság? Láttál tolvajokat?

A bábu persze nem válaszolt. Puskaravasz még néhányszor szólongatta, aztán óvatosan felkúszott a fára és megállapította, hogy csak egy bábu üldögél az ágon.

Reggel megkérdezte Baglyot, ki készítette róla ilyen élethű bábót.

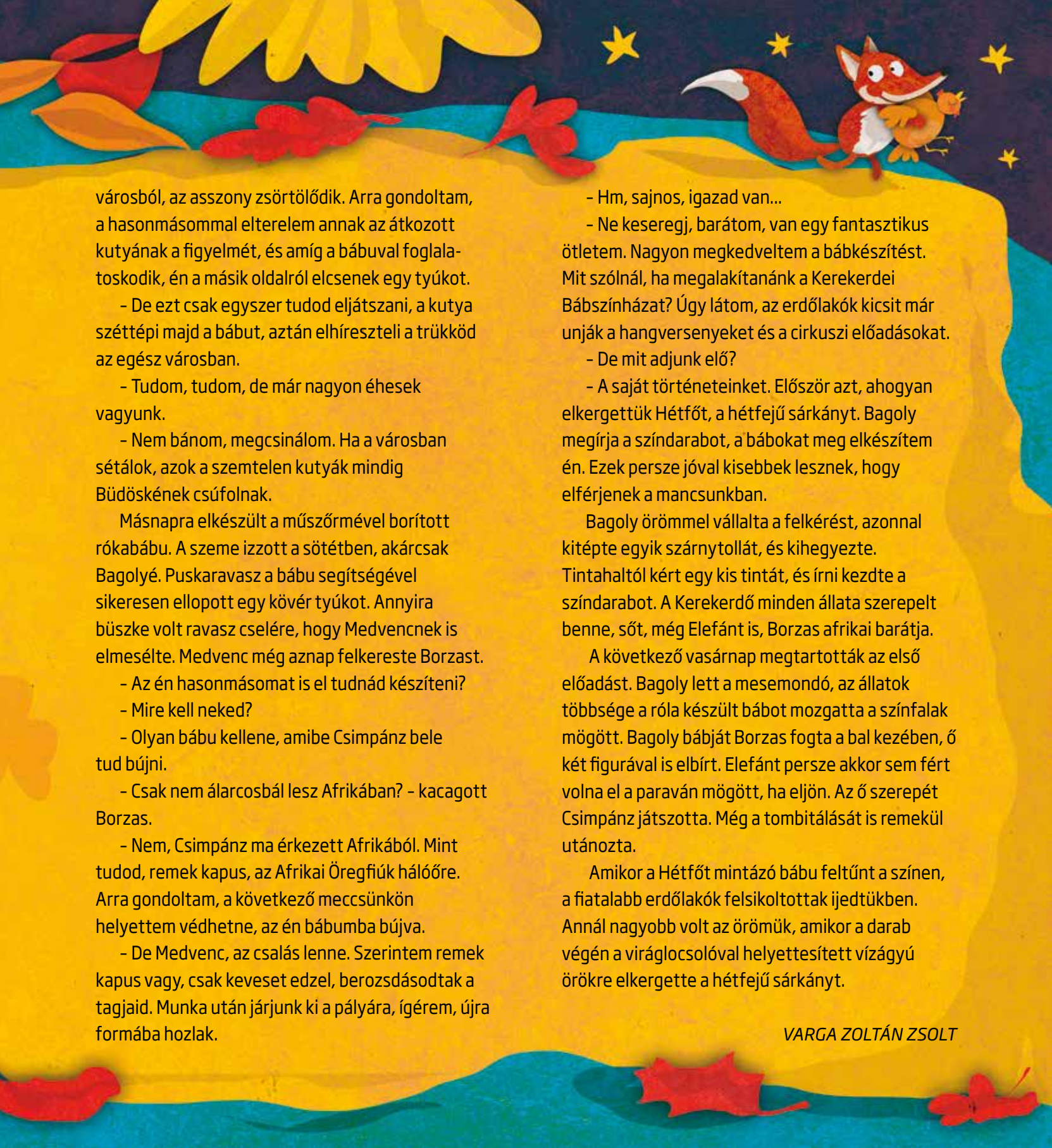
- Borzas csinálta, de el ne árulj senkinek!

Puskaravasz még aznap felkereste a mestert.

- Láttam a remekművedet Medvenc barlangja előtt, arra kérlek, készíts rólam is ilyen tökéletes bábút!

- Mire kell az neked?

- Már hetek óta tyúk nélkül jövök haza a

városból, az asszony zsörtölődik. Arra gondoltam, a hasonmásommal elterelem annak az átkozott kutyának a figyelmét, és amíg a bábuval foglalatkosodik, én a másik oldalról elcsenek egy tyúkot.

- De ezt csak egyszer tudod eljátszani, a kutya széttépi majd a bábút, aztán elhíreszteli a trükköd az egész városban.

- Tudom, tudom, de már nagyon éhesek vagyunk.

- Nem bánom, megcsinálom. Ha a városban sétálok, azok a szemtelen kutyák mindig Büdöskének csúfolnak.

Másnapra elkészült a műszőrmével borított rókabábu. A szeme izzott a sötétben, akárcsak Bagolyé. Puskaravasz a bábu segítségével sikeresen ellopott egy kövér tyúkot. Annyira büszke volt ravasz cselére, hogy Medvencnek is elmesélte. Medvenc még aznap felkereste Borzast.

- Az én hasonmásomat is el tudnád készíteni?

- Mire kell neked?

- Olyan bábu kellene, amibe Csimpánz bele tud bújni.

- Csak nem álarcosbál lesz Afrikában? - kacagott Borzas.

- Nem, Csimpánz ma érkezett Afrikából. Mint tudod, remek kapus, az Afrikai Öregfiúk hálóőre. Arra gondoltam, a következő meccsünkön helyettem védhetne, az én bábumba bújva.

- De Medvenc, az csalás lenne. Szerintem remek kapus vagy, csak keveset edzel, berozsdásodtak a tagjaid. Munka után járjunk ki a pályára, ígérem, újra formába hozlak.

- Hm, sajnós, igazad van...

- Ne keseregj, barátom, van egy fantasztikus ötletem. Nagyon megkedveltem a bábkészítést. Mit szólnál, ha megalakítanánk a Kerekerdei Bábszínházat? Úgy látom, az erdőlakók kicsit már unják a hangversenyeket és a cirkuszi előadásokat.

- De mit adjunk elő?

- A saját történeteinket. Először azt, ahogyan elkergettük Hétfőt, a hétfejű sárkányt. Bagoly megírja a színdarabot, a bábokat meg elkészítem én. Ezek persze jóval kisebbek lesznek, hogy elférjenek a mancsunkban.

Bagoly örömmel vállalta a felkérést, azonnal kitépte egyik szárnytollát, és kihegyezte. Tintahaltól kért egy kis tintát, és írni kezdte a színdarabot. A Kerekerdő minden állata szerepelt benne, sőt, még Elefánt is, Borzas afrikai barátja.

A következő vasárnap megtartották az első előadást. Bagoly lett a mesemondó, az állatok többsége a róla készült bábót mozgatta a színpalak mögött. Bagoly bábját Borzas fogta a bal kezében, ő két figurával is elbírt. Elefánt persze akkor sem fért volna el a paraván mögött, ha eljön. Az ő szerepét Csimpánz játszotta. Még a tombitalását is remekül utánozta.

Amikor a Hétfőt mintázó bábu feltűnt a színen, a fiatalabb erdőlakók felsikoltottak ijedtükben. Annál nagyobb volt az örömük, amikor a darab végén a viráglocsolóval helyettesített vízágyú örökre elkergette a hétfejű sárkányt.